

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph. D., v právní věci **žalobce: A. D., „X“, proti žalovanému: Magistrát města Mostu, odbor stavební úřad**, se sídlem Radniční 1/2, Most, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29.6.2011, č.j. MmM/084568/2011/OSÚ/BŽ, a proti exekuční výzvě ze dne 8.9.2011, č.j. MmM/117745/2011/OSÚ/BŽ,**

takto:

- I. Žaloba **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se **vrací** zaplacený soudní poplatek v částce 3 000,- Kč. Částka 3 000,- Kč bude žalobci vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se předmětnou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29.6.2011, č.j. MmM/084568/2011/OSÚ/BŽ, kterým bylo rozhodnuto, že žalobci se nařizuje odstranění stavby postavené bez opatření stavebního úřadu: oplocení, umístěné na pozemkové parcele č. 965/7, 965/73, 965/74, 965/75 v katastrálním území Želenice u Mostu, kde vlastníkem pozemkové parcely č. 965/74 a 965/75 je žalobce, vlastníkem a pronajímatelem pozemkové parcely č. 965/7 a 965/73 je Pozemkový fond České republiky. Jedná se o stavbu oplocení v délce 34 m zhotovenou z dílů kari sítě navařených na ocelových sloupcích zabetonovaných do země. Součástí oplocení je brána ze dvou dílů, provedených rovněž z kari sítě navařených do obdélníkové ocelové konstrukce, která není předmětem tohoto rozhodnutí. Pro odstranění stavby byly stanoveny následující podmínky:

- stavba má být odstraněna nejpozději do 31.8.2011
- odstanění stavby má být oznámeno bezprostředně po jejím dokončení stavebnímu úřadu
- odstraňováním stavby nesmí být ohrožen provoz na přilehlé komunikaci

- při odstraňování stavby má být postupováno tak, aby nebyla ohrožena bezpečnost, zdraví, život osob a okolí nebylo touto činností a jejími důsledky obtěžováno zbytečně nad přípustnou míru
- po odstranění stavby bude pozemek upraven tak, aby bylo zajištěno nezávadné odvádění povrchových vod.

Současně se žalobce podanou žalobou domáhal zrušení exekuční výzvy vydané žalovaným dne 8.9.2011, č.j. MmM/117745/2011/OSÚ/BŽ, kterou byl žalobce vyzván, aby splnil povinnost, která mu byla uložena výše citovaným rozhodnutím o odstranění stavby s tím, že mu byla stanovena náhradní lhůta pro odstranění stavby nejpozději do 3.10.2011.

Primárně se soud zabýval v dané věci otázkou přípustnosti žaloby ve vztahu k rozhodnutí žalovaného o nařízení odstranění stavby ze dne 29.6.2011, č.j. MmM/084568/2011/OSÚ/BŽ. Žalobce se předmětnou žalobou domáhal zrušení správního rozhodnutí žalovaného ve smyslu ust. § 65 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen "s.ř.s."). Podle ust. § 5 s.ř.s. přitom platí, že nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon. Soudní ochrana ve správním soudnictví tedy nastupuje teprve poté, kdy jsou vyčerpány možnosti nápravy nezákonného nebo vadného rozhodnutí prostředky správního řízení.

Obecně stanovený důvod nepřípustnosti návrhu v ust. § 5 s.ř.s. rozvádí ust. § 68 písm. a) s.ř.s., podle kterého je žaloba nepřípustná tehdy, pokud žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného. Podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, je-li podle tohoto zákona nepřípustný.

Za účelem zjištění, zda v předmětném případě byly ze strany žalobce vyčerpány řádné opravné prostředky, se soud obrátil na žalovaného přípisem ze dne 1.11.2011, č.j. 15 A 64/2011-29, ve kterém jej požádal o předložení správního spisu a sdělení, zda předmětné rozhodnutí bylo napadeno odvoláním.

Na tento přípis reagoval žalovaný vyjádřením ze dne 2.12.2011, č.j. MmM/158738/2011/OSÚ/BŽ, ve kterém uvedl, že proti předmětnému rozhodnutí o nařízení odstranění stavby ze dne 29.6.2011 bylo žalobcem podáno odvolání dne 31.8.2010, které bylo následně zamítnuto rozhodnutím Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 18.5.2011, č.j. 44/UPSÚ2010-4, které nabylo právní moci dne 19.5.2011. Z výše uvedených dat jednotlivých rozhodnutí vyplývá rozpor, neboť dle sdělení žalovaného mělo být o odvolání rozhodnuto dříve, než bylo vydáno samo prvostupňové rozhodnutí. Z obsahu správního spisu však soud zjistil, že odvolání, o kterém bylo rozhodnuto Krajským úřadem Ústeckého kraje dne 18.5.2011, směřovalo nikoli proti napadenému rozhodnutí, ale proti usnesení Magistrátu města Mostu, odboru stavebního úřadu, ze dne 16.8.2010, č.j. MmM/108793/2010/OSÚ/BŽ, kterým bylo zastaveno řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby „Oplocení v obci Želenice na pozemkové parcele č. 965/7, 965/73, 965/74 a 965/75 v katastrálním území Želenice u Mostu“. Z obsahu předloženého správního spisu pak dále vyplývá, že předmětné prvoinstanční rozhodnutí o odstranění stavby napadené žalobou v rámci správního řízení

napadeno řádným opravným prostředkem nebylo a nabylo právní moci dne 23.7.2011. Ani samotný žalobce ve své žalobě neuváděl, že by toto rozhodnutí napadl řádným opravným prostředkem.

V daném případě má tedy soud postaveno na jisto, že v předmětné věci nebyly vyčerpány ze strany žalobce v řízení před správními orgány ve vztahu k rozhodnutí o odstranění stavby ze dne 29.6.2011, č.j. MmM/084568/2011/OSÚ/BŽ, řádné opravné prostředky.

Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce nevyčerpal ve správním řízení řádné opravné prostředky, je nutné podanou žalobu ve vztahu k napadenému rozhodnutí žalovaného o odstranění stavby ze dne 29.6.2011, č.j. MmM/084568/2011/OSÚ/BŽ, považovat ve smyslu § 68 písm. a) s.ř.s. za nepřipustnou.

Ve vztahu k žalobou napadené exekuční výzvě ze dne 8.9.2011, č.j. MmM/117745/2011/OSÚ/BŽ, vydané žalovaným postupem dle § 109 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), se pak soud zabýval otázkou, zda se v daném případě jedná o rozhodnutí, které podléhá soudnímu přezkumu v rámci správního soudnictví.

Dle § 65 odst. 1 s.ř.s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

V ustanovení § 109 odst. 1 správního řádu je uvedeno, že nehrozí-li vážné nebezpečí, že účel exekuce bude zmařen, může exekuční správní orgán před nařízením exekuce vyzvat povinného ke splnění nepeněžitě povinnosti exekuční výzvou a určit mu náhradní lhůtu, v níž má být splněna. V odstavci 2 citovaného ustanovení je dále uvedeno, že exekuční výzva je vydávána usnesením, které kromě obecných náležitostí rozhodnutí obsahuje označení exekučního titulu, na jehož základě se vydává, vymezení nepeněžitě povinnosti, která má být splněna, údaje o původní lhůtě, ve které měla být nepeněžitá povinnost splněna, a den, k němuž jsou údaje v exekuční výzvě uvedeny, určení náhradní lhůty, v níž má být nepeněžitá povinnost splněna, a upozornění, že pokud nebude nepeněžitá povinnost splněna v určené náhradní lhůtě, exekuční správní orgán po marném uplynutí této lhůty nařídí exekuci. V odstavci 3 citovaného ustanovení je dále uvedeno, že proti exekuční výzvě se nelze odvolat.

Z právní úpravy je zřejmé, že výzvou vydanou ve shodě s citovaným ustanovením správní orgán pouze vyzývá povinného ke splnění nepeněžitě povinnosti, která mu byla uložena pravomocným správním rozhodnutím, a to v náhradní lhůtě, neboť původně stanovená lhůta pro plnění již uplynula. Výzva je tak institutem, jímž se smírnou cestou, před zahájením vlastního výkonu rozhodnutí, vyzývá účastník správního řízení jako povinný ke splnění povinnosti v náhradní lhůtě. Exekuční výzva ke splnění nepeněžitě plnění v náhradní lhůtě podle ustanovení § 109 správního řádu tedy má již jen povahu pouhého procesního úkonu a při jejím zasílání se vychází z toho, že její adresát již je v pozici povinného s přesně stanovenou povinností nepeněžitě plnění, která mu byla uložena pravomocným správním rozhodnutím. Doručením exekuční výzvy se tak adresátova práva či

povinnosti nemění a tím méně zakládají. Exekuční výzva je pouze prvním úkonem správní exekuce.

Protože uvedená exekuční výzva neřeší ani neukládá žádnou hmotněprávní povinnost, ale svou podstatou je pouze upomínkou ke splnění již pravomocným rozhodnutím uložené nepeněžitě povinnosti, neukládá se jí žádná nová povinnost, ale pouze se jí určuje náhradní lhůta, v níž má povinný splnit nepeněžitou povinnost již stanovenou a existující, kterou nesplnil v řádné lhůtě; není tato výzva dle soudu rozhodnutím o subjektivních právech chráněných právem veřejným, jež by podléhalo soudnímu přezkoumání ve smyslu § 65 s.ř.s.

Vzhledem k tomu, že soud ze shora uvedených důvodů shledává exekuční výzvu úkonem správního orgánu, jímž se upravuje vedení řízení před správním orgánem, které je dle § 70 písm. c) s.ř.s. ze soudního přezkumu vyloučeno, byl soud nucen konstatovat, že žaloba proti předmětné exekuční výzvě žalovaného je podle § 68 písm. e) s.ř.s. nepřipustná.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti proto soud žalobu ve vztahu k oběma napadeným rozhodnutím odmítl dle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s.

V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Jelikož řízení skončilo odmítnutím před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty druhé zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, rozhodl také o vrácení zaplaceného soudního poplatku v částce 3 000,- Kč žalobci, k čemuž dojde prostřednictvím účtu krajského soudu v obvyklé lhůtě.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 9. ledna 2012

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová